

Q3457570

V R H O V N I S A V E T - O D B R A N E

VOJNA TAJNA
STROGO POVERLJIVO

STENOGRAFSKE BELEŠKE

sa 16. sednice

V R H O V N O G S A V E T A O D B R A N E

- održane 25. decembra 1993. godine -

B E O G R A Đ

03457571

STENOGRAFSKE BELEŠKE

sa 16. sednice

V R H O V N O G S A V E T A O D B R A N E
ODRŽANE 25. DECEMBRA 1993. GODINE

Sednica je počela s radom u 13,30 sati.

Prisustvovali su: Zoran Lilić, predsednik Savezne Republike Jugoslavije - predsednik Vrhovnog saveta odbrane; Slobodan Milošević, predsednik Republike Srbije i Momir Bulatović, predsednik Republike Crne Gore - članovi Vrhovnog saveta odbrane; Pavle Bulatović, savezni ministar odbrane; general-potpukovnik Momčilo Perišić, načelnik Generalštaba Vojske Jugoslavije; i general-major Slavko Krivošija, načelnik Vojnog kabineta Predsednika SR Jugoslavije.

(Stenografisao Jordan Živanović, viši debatni stenograf - redaktor u Generalnom sekretarijatu Predsednika SRJ).

Predsedavao je Zoran Lilić, predsednik Vrhovnog saveta odbrane.

ZORAN LILIĆ:

Predlažem da počнемo s radom.

Za današnju sednicu predložen je sledeći

Dnevni red:

- Usvajanje zapisnika sa 15. sednice Vrhovnog saveta odbrane

1. POLITIKA ODBRANE SAVEZNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE
2. TEKUĆA PITANJA.

Da li ima predloga za izmenu ili dopunu predloženog dnevnog reda? (Nema).

Konstatujem da je dnevni red usvojen.

2.

Da li ima primedbi na zapisnik sa 15. sednici
vrhovnog saveta odbrane? (Nema).

Konstatujem da je zapisnik usvojen.

Prelazimo na prvu tačku dnevnog reda:

1. POLITIKA ODBRANE SR JUGOSLAVIJE

Koliko sam razumeo, radi se o Rezoluciji o politici odbrane koju Savezna vlada predlaže. Pavle, da li sam u pravu?

PAVLE BULATOVIĆ:

Mi smo u okviru Ministarstva mislili ovo bolja formulacija, pošto Savezna vlada ima mogućnost da donosi i rezolucije i deklaracije da bi se izbjegla rasprava u Skupštini, sve moguće primjedbe i različiti pristupi. Dakle, ovo bi Savezna vlada usvojila kao svoju Rezoluciju. Shodno onim vašim sugestijama, tekst treba skratiti. Mi smo sada pokušali da samo elementarne stvari iz politike odbrane definišemo, ne ulazeći u njihovu dalju razradu, a planom i programom realizacije regulisala bi se obaveza svih subjekata iz domena odbrane.

Zbog toga je ovo dosta kratak tekst. On daje šansu da se kroz program realizacije ovi principi politike odbrane obezbjede i sprovedu u praksi. To je osnovno opredjeljenje koje smo imali prilikom izrade ovog teksta.

Toliko.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li je ovo Ministarstvo napravilo u saradnji sa Generalštabom?

PAVLE BULATOVIĆ:

Generalštab je, mislim, ovo gledao juče ili prejuče?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nismo!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Onda mislim da bi trebalo da čujemo šta misli načelnik Generalštaba, pa posle to da uskladimo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, o politici odbrane potrebna je šira rasprava. Neophodno je da Vrhovni savet odbrane usvoji ciljeve politike odbrane, pa kad ih usvoji da se na osnovu toga napravi širi materijal, koji bi se - pošto je kod nas višestranački sistem - dao na razmatranje širem auditorijumu; obavezno treba da se konsultuje Akademija znanosti i umetnosti Srbije i Crne Gore. Tek tako kompletan materijal bi išao na Skupštinu na verifikaciju.

Pošto je nama veoma bitna politika odbrane, a nemamo vremena da izradimo jedan kvalitetan dokumenat; nosilac posla je Ministarstvo; ja sam sugerirao da se ide na rezoluciju koju možemo u ovakvom tekstu ovde prihvatiti. To bi bila osnova, a u narednom periodu, kada se mnoge stvari iskristališu, onda bi išli dalje.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Odakle ti ova ideja da konsultuješ Akademiju?

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je stvarno neophodno, ako želimo da napravimo materijal koji će da bude odraz interesa svih mogućih struktura. Gospodine predsedniče, pod tim ja ne podrazumevam da će u tim institucijama biti neki ekstremistički stavovi.

MOMIR BULATOVIĆ:

Imajući u vidu sve ovo što su rekli ministar odbrane i načelnik Generalštaba, shvatam da je ovo osnovni programski okvir; tu nema ničeg suvišnog. Tu je na kratak, rezumiran način sažeto ono što stoji kao ustavno opredjeljenje.

S obzirom da ovo donosi Vlada, mislim da možemo Rezoluciju o politici odbrane zemlje da podržimo.

Ne znam samo, koliko je dobra ova formulacija na prvoj strani, druga alineja u preambuli da "... su ugroženi bez-

bednost i nezavisnost zemlje"? Mislim da je bolje da stoji formulacija: "...postoji opasnost od ugrožavanja bezbednosti i nezavisnosti zemlje". Inače, ispada da nam je neko dao neki ultimatum.

Mislim da naš cilj nije da sada dajemo neke konkretnije primjedbe. Mislim da ovaj materijal ima jednu novu svježinu - kratkost, jasnost. Tu je najvažniji dio da se, ipak, stvaraju obaveze da se kasnije kroz Saveznu vladu redovno usvajaju izveštaji o stanju i problemima u odbrani zemlje i izvještaj o realizaciji politike odbrane zemlje.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne znam, da li je "rezolucija" pravi naziv ovog dokumenta? Tu imaći neke ciljeve koje treba rezolutno saopštiti, kao što je neprihvatanje okupacije, zabrana kapitulacije, ali imaći i ova pitanja koja se odnose na finansijske instrumente - da će da se ukidaju carine ili ne znam šta drugo. Mislim da ovo nije samo rezolucija, nego je dokument koji obuhvata i neka druga pitanja koja nisu, po prirodi stvari, materija neke rezolucije.

MOMIR BULATOVIĆ:

Politiku odbrane zemlje usvaja Savezna skupština, a Savezna vlast u ovom vakuumu - imajući u vidu realnosti koje postoje u Saveznoj skupštini - koristi mogućnost da doneće posebne rezolucije.

PAVLE BULATOVIĆ:

To je iz Poslovnika rada Vlade.

ZORAN LILIĆ:

To je formulacija koja omogućava da se, uopšte, doneše to na Vladi.

PAVLE BULATOVIĆ:

Da. Tamo стоји: "rezolucije i deklaracije".

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li to mogu biti "Zaključci o odbrani zemlje?"

MOMIR BULATOVIĆ:

Savezna vlada izražava svoj stav kroz jednu formu rezolucije; ili može da nešto deklariše. U odnosu na poslovničke mogućnosti Vlade, mislim da je bojni izraz "rezolucija".

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro. Predlažem da pošaljemo Pavlu ako imamo neke sitnije redakcijske primedbe, da se mi sada u to ne upuštamo pre nego što se to uputi na Vladu.

ZORAN LILIĆ:

Znači, mi načelno podržavamo principe i opredeljenja.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da, tu nema spora.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, završavamo prvu tačku dnevnog reda.

Prelazimo na drugu tačku:

2. TEKUĆA PITANJA

Kao prvo, imamo pitanje potreba i finansiranja Vojske Jugoslavije.

Sva tekuća pitanja ostavljamo za generala Perišića.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Prvo u okviru Tekućih pitanja imamo neka kadrovska pitanja:

Razmatranje zahteva generala i admirala za koje je donet akt o prestanku vojne službe. Imamo dva zahteva:

Prvi je za četiri generala: Sljivić Vladan, Vojvodić Vladimir, Žunić Dušan i Perić Stanimir. Oni ispunjavaju zakonske uslove za unapredjenje u viši čin. Oni su to tražili.

Medutim, stav Kolegijuma načelnika Generalštaba je da im se ne

dodeli čin, iz dva razloga: prvo, jer su oni otišli iz Vojske u vreme kada je došlo do smanjenja broja generala; i pored ostalog, verovatno, što meni nije u dovoljnoj meri poznato, pretpostavljam i da te baš i nisu bili pravi generali. Drugo, zato što za to ne postoji zakonski osnov; jer po izlasku novog Zakona o Vojsci Jugoslavije treba da izadje i Uredba o unapredjenju. Uredba još uvek nije izašla, a dok ne izadje Uredba mi ne možemo da unapredujemo ni aktivne generale, niti ove penzionisane, niti pukovnike; ovo bi bila kontraproduktivno ako bi dali penzionisana, a ovima koji su odslužili ne bismo dali. Ovo tim pre, što se u zadnje vreme isključivo išlo po starom Zakonu na unapredjenje generala. To je prvi zahtev.

Drugi zahtev je došao od šestorice generala koji su tražili da budu vanredno unapredjeni, a ne ispunjavaju uslove niti za vanredno niti za redovno unapredjenje, iz razloga koje sam napred rekao; plus toga, nemaju nikakve zakonske osnove za to. To su: general-potpukovnik Domazetović, Stojković Zoran, Djordjević Slobodan, Mojsilović Miladin, Radmanović Milosav i Damjanović Radomir.

za svakog ponaosob od njih mogao bih da kažem da nije zaslužio da bude unapredjen, a važi i ovo što sam napred rekao.

Prema tome, da ne bismo imali kontraproduktivne efekte po Vojsku Jugoslavije, bilo bi dobro da nikog ne unapredimo; i drugo, da ne bismo na neki način oštetili autoritet Vrhovnog saveta odbrane; i što mislim da ne bi trebalo da ih unapredimo.

Tu ima i nekih izričitih stavova, posebno od generala Domazetovića. Ja sam oko toga konsultovao širi krug ljudi - na primer, razgovarao sam sa bivšim načelnikom Generalštaba, Panićem. On kaže: "Ako on dobije čin general-pukovnika, ja ću da tražim čin generala Armije." (Smeđ).

Dakle, ja predlažem da nikog ne unapredujemo, nikoga da ne pohvaljujemo ili nagradjujemo.

Predložio bih da penzionisane generale u ovoj godini predsednik države u svojstvu Vrhovnog komandanta, zajedno sa mnom, riči u Klubu Vojske Jugoslavije 28. decembra, uz jedan koktel.

03457577

7.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Treba da ih primi, ali ne u Klubu Vojske Jugoslavije, već u svom sedištu.

MOMCILO PERIŠIĆ:

Može i tamo, pa posle toga da idemo negde.

Ujedno treba da im kažemo da je Savet doneo ovakvu odluku. Oni time ne dobijaju ništa, sem neku moralnu sadisfakciju. Jer, kada to nije uradjeno pre prestanka službe, mislim da nema razloga da se to sada radi.

ZORAN LILIĆ:

znači, predlog je da se niko ne unapredjuje?

MOMCILO PERIŠIĆ:

Predlog Kolegijuma načelnika Generalštaba je takav, a mi smo dužni da realizujemo ono što vi odlučite.

Ako dozvolite, pročitao bih šta piše Domazetović:

"Ranije sam te upozorio da se moje unapredjenje mora pokrenuti na sednici Vrhovnog saveta odbrane, u pisanoj formi i od tebe. Koliko znam, ti to nisi uradio, što me veoma iznenađuje. Još jednom ti stavljam na znanje da to moraš da uradiš i to staviš na dnevni red. U vezi sa tvojim stavom, ukoliko se ne slažeš, želim da me obavestiš. Pravdanje da članovi Vrhovnog saveta odbrane nisu za to meni nije nikakvo opravdanje. Sada si, Momčilo, na ispitu."

Ovo je skoro ultimativno! Meni nisu ni ustaše ni muslimani mogli postavljati uslove; neće niti penzionisani general.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mislim da ne bi trebalo da ulazimo u pojedinačne slučajeve. Ovaj stav je principijelno dobar; i može se pravdati i sa zakonskog stanovišta, a ne otvara nikakve unutrašnje razlike, probleme itd. Ovde sigurno ima ljudi koji bi zaslužili da ih unapredimo, ali moramo biti svjesni cijelokupnih okolnosti. Jednom smo donjeli odluku; prema Domazetoviću smo ispravili jednu nepravdu.

Iskreno da vam kažem, iako sam laik, ali nikada mi nije bilo jasno
sta toliko mnogo znači biti general-pukovnik ili general-potpukov-
nik?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To kod vojnika znači da li ima čin više ili čin
manje.

Mislim da ljudima to treba reći na ljudski i otvoren
način, tačno kakva je istina: "Postoje, naravno, razlozi i za una-
predjenje jednog broja ljudi. Međutim, s obzirom na celokupne
promene koje su izvršene, da je Kolegijum stao na stanovište da
ne treba ići u značajna unapredjenja, to je Vrhovni savet prih-
vatio kao obrazloženje; "uz sva priznanja i uverenje da je sigurno
bilo razloga da se poneko od njih i unapredi."

MOMIR BULATOVIĆ:

Mene brinu ova pojedinačna obraćanja. Kao da smo
mi u Vrhovnom savetu odbrane neki servis da samo unapredujemo.
Recimo, Damjanović piše neka pisma protiv mene; ne piše ih meni,
nego ih piše drugima. To nema smisla. Nema veze ko je kakav, ali
moraju da poštuju instituciju Vrhovnog saveta odbrane. I sada
takav general očekuje unapredjenje. To je smiješno!

ZORAN LILIĆ:

Znači, prihvatamo stav Kolegijuma Generalštaba.

PAVLE BULATOVIĆ:

Sto se tiče više položajne grupe, tu Vrhovni savet
odbrane nema potrebe da se izjašnjava.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mi to radimo po sili Zakona. Ovde su, u stvari,
istaknute njihove primedbe koje su oni dali u zapisnik kada su
išli u penziju; normalno, ako nisu u pitanju stanovi itd. Skoro svaki
od njih je tražio da dobije još jednu stambenu jedinicu, i to
ljudi koji su bili dužni da obezbede 18 hiljada beskućnika
nisu im obezbedili ništa, a kada oni idu u penziju, ne postavljaju

problem tih beskućnika, nego svoj sopstveni problem. Na primer, general Strugar ima čak četiri stambene jedinice.

MOMIR BULATOVIĆ:

Čak je i jahtu ukrao i registrovao na svoje ime, a sada još traži stan. On ima stan u Podgorici.

PAVLE BULATOVIĆ:

Mislim da je vratio taj stan?

MOMIR BULATOVIĆ:

Nije vratio - otkupio ga je. Čak je htio da otkupi i kompletan namjerštaj, pa mu nismo dali. On se obratio sa zahtevom: "emotivno je vezan za frižider" i hoće stvari da otkupi". (Smeđ). Dakle, ima stan u Podgorici, kuću ima, ima stan u Beogradu, ima stan (ne čuje se mesto). Plus toga ima jahtu, koju je ukrao i registrovao na svoje ime.

ZORAN LILIĆ:

Idemo dalje.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Predlog za regulisanje stanja u službi generalskog kadra.

Mi smo Bjelanović Mirka iz mornarice, general-majora, prebacili u 40. kadrovski centar, a to je Republika Srpska Krajina. Potrebno je, ako se vi slážete, da formalno predsednik države potpiše ukaz o tome. Inače, on je tamo otišao, radi, ali radi njegovih statusnih pitanja potrebno je da se doneše takva odluka i da se to formalno reši. Naravno, to se njemu ne daje da bi mahao sa tim.

Drugo, to je prestanak profesionalne službe za general-majora Jovanović Velibora, koji je podneo zahtev za prestanak službe. Bio je na razgovoru kod predsednika Savezne Republike Jugoslavije. Odbijen je taj zahtev. On je ponovo podneo zahtev; nema sve zakonske uslove za odlazak u penziju; to je

03457580

- - 10.

izuzetno častan i pošten čovek, ali ima problema u porodici - supruga mu je bolesna, a i on je slabog zdravstvenog stanja. Mislim da ne bi bilo dobro da zadržavamo nekoga ko želi da ide.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ko traži i insistira da se penzioniše, treba mu to dozvoliti. Inače, ja sam o njemu čuo sve najbolje i za to mi je žao. Ali ako sam insistira, treba to dozvoliti.

MOMCILO PERIŠIĆ:

Dalje, takodje je u pitanju penzionisanje, ali po drugom osnovu - to je Pavlović, komandant Ratnog vazduhoplovstva, koji je podneo zahtev za penzionisanje. On kaže sledeće:

"U skladu sa čl. 107. stav. 1. tačka 6. Zakona o Vojsci Jugoslavije, molim vas da pokrenete postupak za moje razrešenje dužnosti komandanta RV i PVO i prestanak profesionalne vojne službe. Na ovakav korak sam se odlučio zbog različitih ocena koje imamo o pojedinim postupcima i različitih pogleda na personalna rešenja u Upravi bezbednosti, ali i po nizu drugih pitanja. Kao profesionalni vojnik, svestan sam obaveze da poštujem i realizujem Vaše odluke. Međutim, kao komandant RV i PVO i kao čelni čovek ne mogu da prihvatom način na koji su donete konkretnе, ali i neke druge odluke, te rešenje koje iz njih proizlazi. U takvoj situaciji, cenim da je zahtev za razrešenje od dužnosti i prestanak profesionalne službe jedini ispravan postupak za očuvanje mog ličnog dostojanstva, a i za očuvanje integriteta i autoriteta dužnosti komandanta RV i PVO." On je to uputio meni.

Obzirom da je general Pavlović to podneo; vi ste videli da on ide u neke vode koje nisu u skladu sa jedinstvom Vojske, a time donekle i države, mislim da bi njemu trebalo udovoljiti. Ako vi to udovoljite, onda ujedno i predlažem da se za komandanta Ratnog vazduhoplovstva postavi general-major Veličković Ljubiša. On je učesnik rata i u Sloveniji na aerodromu "Brežice" i u Hrvatskoj na aerodromu "Zemunik", i u Mostaru. On je sposoban za komandanta i nema neke devijantne, za ovo vreme, stavove, nego upravo ide na stvaranje što većeg stepena jedinstva Vojske Jugoslavije.

03457581

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja nisam shvatio Pavlovićeva zalaganja oko organizacije kao devijantna. On je iznosio svoje mišljenje; i dobro je da komandanti iznose svoja mišljenja i da se za njih zalažu; naročito ako je to bila stvar u jednom regularnom postupku - na sednici Vrhovnog saveta odbrane. U tom smislu ja njemu ne bih davao nikakve zamerke. Međutim, ako on to zahteva iz svojih razloga koje je naveo da bude razrešen i penzionisan; što me čudi, jer za to nisam mogao da dokučim neke ozbiljnije razloge - sasvim je principijelno da mu se izadje u susret.

MOMIR BULATOVIĆ:

Slažem se. Mislim da je značajno u njegovom zahtjevu što prihvata vojnu subordinaciju, a kaže da sam nije iskreno uvjeren u to.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, Momo, idemo dalje.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Treće je postavljanje pukovnika Tomanović Radovana za pomoćnika komandanta Ratne mornarice.

ZORAN LILIĆ:

Izvinjavam se, da li ovo podrazumeva da se za komandanta postavi Veličković?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je predlog načelnika Generalštaba. Mi ne znamo generala Veličkovića. Pretpostavljamo da je načelnik Generalštaba razmislio o svom predlogu?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Jesam, gospodine predsedniče; i konsultovao sam širi krug ljudi. Mi nemamo bolje rešenje.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Imamo poverenje u predlog načelnika Generalštaba.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Treće, to je postavljanje pukovnika Tomanović Radovana za pomoćnika komandanta Ratne mornarice za pozadinu, umesto generala Bjelanovića. Tomanović je, inače, do sada prošao sve trupne dužnosti; ima akademsko zvanje magistra.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li je on pozadinac?

MOMČILO PERIŠIĆ:

On je do sada bio i na pozadinskim dužnostima. Inače, mašinski je inženjer.

Dalje, poništenje ukaza o prestanku aktivne službe general-majora Terzić dr Milorada; a u skladu sa odlukom od prijašnje sednice i postavljanje za savetnika kod ministra. To govorim da bi gospodin predsednik mogao da potpiše poništenje ukaza, moramo tako učiniti.

Imamo izmenu ukaza za pukovnika Divjak Slavka koji je komandant korpusa RV i PVO sa platne grupe šest na platnu grupu pet.

ZORAN LILIĆ:

Da li je to sve?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Iz ove oblasti imam još jedno pitanje -da se načelno složite sa naredbom o generalskom kadru; u stvari, o broju mesta generala u Vojsci Jugoslavije. To ste dobili u materijalu.

Do sada je u Vojsci Jugoslavije bilo 0,7 odsto od ukupnog oficirskog kadra generala. Mi smo išli na smanjenje tog broja na 0,58 odsto od broja predviđenih mesta po novoj formacijsko-organizacijskoj-strukturi. To govori da možemo imati

13.

oko 91 formacijsko mesto. Ukupno bi 36 mesta bilo alternativno - pukovnik, general-major, 21 mesto čisto general-major; 8 alternativnih general-major, general potpukovnik; 11 mesta general-potpukovnika; 13 mesta alternativnih general-potpukovnika, general-pukovnik; jedno mesto general-pukovnika i jedno alternativno mesto general-pukovnik, general Armije.

Trenutno, u Vojsci sada imamo 48 generala, što je ispod 50%. Smatramo da u vodjenju kadra nikada ne smemo preći preko 70 generala, što je negde oko 75 do 80%. Na taj način bismo dosadašnju inflaciju sveli na optimalnu meru. Ali, da ne bismo mi iz bilo kojih razloga u narednom pravljenju formacije bili bolećivi prema pojedinim mestima i mesta otvarali prema ličnostima, mislim da je dobro da se to inicira jednom centralnom naredbom.

Ako se s tim slažete, onda bi gospodin predsednik imao mogućnost da potpiše ovu naredbu koja bi za nas bila limit iznad kojeg ne bismo smeli ići.

ZORAN LILIĆ:

Ovo je samo utvrđivanje formacijskih mesta.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, samo utvrđivanje formacijskih mesta. Kada pravimo formacije, mi bismo to ugradili u svaku knjigu formacije; time bismo svaki subjektivizam i želju za inflacijom generala sprecili.

PAVLE BULATOVIĆ:

Molio bih vaše mišljenje. Ovde je predviđeno da pomoćnik ministra za vojnoprivrednu delatnost istovremeno bude i zamjenik ministra. Ja sam u dilemi - da li obzirom na strukturu Ministarstva i obaveze koje ima, poslove koje treba da obavlja zamjenik ministra, to treba da bude oficir, bez obzira da li je generalski ili neki drugi čin, ili to treba da bude civilno lice? Meni je bliže opredeljenje da to bude civil, upravo zbog predstavljanja Ministarstva u Vladi, u Saveznoj skupštini. Ako Ministarstvo vodi politiku odbrane, ne znam koliko je generalski čin spojiv

sa vodjenjem posla politike odbrane?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Šta nas je rukovodilo da ovako postupimo? Prvo, sadašnja struktura Ministarstva je takva kakva jeste. A kakva će biti struktura Ministarstva, zavisi od odluke Vlade.

Pošto ministar dolazi putem izbora; on može biti i pripadnik neke stranke. Mi smo želeli, pošto je Vojska vanstranačka organizacija, na neki način da se ogradimo da u bilo kojem smislu ne bi u Ministarstvu - oprostite, gospodine ministre, ali Vojska mora gledati i unapred - došlo do bilo kakve devijacije.

Zbog toga, mislim da je bitno da ili ministar bude general, ili zamenik ministra da bude general. Pošto ministar ne može da bude general, bilo bi dobro da zamenik bude general.

PAVLE BULATOVIĆ:

Zamenika postavlja Savezna vlada.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja govorim o sada momentalnoj situaciji. Inače, to će se rešiti sistematizacijom radnih mesta. Ovde ima ukupno pet generala u Ministarstvu. Možda će oni doneti odluku da niko ne bude. Mi ćemo predlagati tako kako mislimo, a kakva će biti odluka - ne znamo.

ZORAN LILIĆ:

Mislim da tu ništa nije sporno. Da prihvatimo ovako kako je dato u predlogu.

Da li se slažete?

MOMIR BULATOVIĆ:

Mislim da treba brisati ovo što je u zagradi.

ZORAN LILIĆ:

Da li se slažete da se briše ovo što je u zagradi?
(Odobravanje)

znači, ovo smo rešili. Idemo da

03457585

MOMČILO PERIŠIĆ:

Na prvi je stvar Pravilo o vojnoj službi.
Ono je vezano za SFRJ. Da bismo premostili ovaj period i da bismo uslovu za pisanje pravog Pravila službe, predlažemo da se prihvati Načrt pravila službe, koji je u korelaciji sa svim do sada donetim zakonima. To pravilo bi bilo na verifikaciju jednu godinu dana, a posle bismo na osnovu iskustvenih normi, to izmenili i doneli Pravila službe. Mislim da nema potrebe da to obrazlazem.

Predlažem da se to prihvati i da to predsednik potpiše.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, da li ima primedbi? (Nema).

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ovde je samo predlog šta se menja, a inače je knjiga o pravilima službe mnogo deblja.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Takva je situacija i sa Pravilnikom o vojnoj disciplini. To je samo usaglašavanje sa Načrtom pravila službe i Zakonom o Vojsci Jugoslavije. To takođe predsednik treba da potpiše.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, da li se slažete? (Odobravanje).

Idemo dalje.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Slediće pitanje je složenje vojnog roka vojnih obveznika, odnosno regrata koji su došli sa prostora Republike Srpske i Republike Srpske Krajine. Tu imamo puno problema, jer oni nisu tamо i ne mogu tamо da služe vojsku, a ovde mnogi nisu uzetи u evidenciju, a mnogi od tih koji su uzetи u evidenciju nemaju državljanstvo. Tu imamo dve mogućnosti:

Jedna mogućnost je da ih pošaljemo tamo, a druga je mogućnost da služe vojsku kod nas, pa kad odsluže vojsku kod nas, ako dodje do nekog stepena opasnosti, da ih pošaljemo tamo.

Mislim vas da donesemo odluku vezano za to. Naš predlog je da svi koji su se oglušili o povratak u Republiku Srpsku i Republiku Srpsku Krajinu, da ih uvedemo u evidenciju i da služe vojsku kod nas. Primera radi, mi smo našom evidencijom uspeli da pronadjemo sledeće: U Beogradu ima 293 regruta, a vojnih obveznika 1327; u Kragujevcu ima 626 regruta itd. da ne govorim za sve gradove. Ukupno na teritoriji SRJ ima 3.265 regruta - to je jedna brigada, a ima 19.765 vojnih obveznika.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Šta su tu vojni obveznici?

MOMČILO PERIŠIĆ:

To su oni koji su odslužili vojsku, podležu vojnoj obavezi, a nisu sada tamo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

za 19.765 vojnih obveznika vojno-teritorijalni organi da izvrše pozivanje, da se oni okupe i, po dogovoru sa rukovodstvom Republike Srpske, koje će formirati mobilizacioni centar u Zvorniku, da se odvedu - pošto su to vojni dezterti - u Zvornik, predaju mobilizacionom centru i upute na službu u Vojsku Republike Srpske. To je čitav jedan korpus vojnih dezertera koji se bave kriminalom po Jugoslaviji, a tamo izbegavaju da brane svoju zemlju. Mi smo precizirali da oni imaju da naprave mobilizacioni centar u Zvorniku, da se ti ljudi privedu i odvedu u centar i uključe u jedinice Vojske Republike Srpske.

Što se tiče ovih koji treba da služe vojsku, mogu da vojsku služe i kod nas, s tim što kad završe služenje vojnog roka, pa ako tamo nastane potreba posle vojske da se upute u Vojsku Republike Srpske. Jer, besmisleno je da odavde idu dobrovoljci, a oni ovde da se šećkaju po Beogradu i Srbiji. Mislim da je taj broj od 19 hiljada nesto veći.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Taj broj je veći, a ja govorim samo o onome što smo uspeli evidencijom da pokrijemo.

SLOBODAN MILOŠEVIC:

Molim vas da dobro razvijete te organe, da se ustanovi taj veći broj, da se u jedan mah sve pozovе, da se to ne bi razbežalo, da se negde privremeno koncentrišu i onda transportuju tamo i ide u mobilizacioni centar u Zvornik, znači na njihovu nadležnost.

Franjo Tuđman mobilisiše sve Hrvate koji su rodом iz Bosne i Hercegovine da bi popunjavao jedinice, a mi ne upućujemo one koji su pobegli iz bivše Bosne i Hercegovine na njihovu teritoriju.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Molimo bih da ovde imamo u vidu dva momenta. Jedan je da su neki od ovih uspeli, razno-raznim vezama, da pribave državljanstvo SRJ. Drugo, ima jedan broj studenata koji ima odobrenje da studiraju na fakultetima.

Treće, molimo MUP Crne Gore i MUP Srbije - njima ćemo se obratiti - da nam pomognu, jer mi nemamo pravo da šaljemo vojnu policiju u stan da nekoga privedemo, ako oni neće da idu.

SLOBODAN MILOŠEVIC:

Daćemo svu asistenciju; tu nema problema.

U ponedeljak će i tvoja (obraća se M. Bulatoviću) vlada i naša vlada imati zahteve.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mi imamo hiljadu studenata iz Bosne i Hercegovine kod nas, koji su smešteni po studentskim domovima, fakultetima itd. Ako oni hoće da im to otkažu, prvo moraju da otkažu to što su tražili da ih smjestimo.

SLOBODAN MILOŠEVIC:

Medju ovih 19 hiljada najviše ima hiljadu studenata.

MOMIR BULATOVIĆ:

Tu ima jedna specifična stvar, a to je obučavanje regruta. Mislim da to jedino možemo da uradimo kroz zakonsku mogućnost - vojna saradnja SRJ sa drugim državnim subjektiviteima. Mi tamo ne možemo da šaljemo djecu. Mi možemo da kažemo: ovdje ćemo da vam obučimo tu djecu.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Tako smo mi i predložili - da ih primimo ovde, da ih obučimo, pa onda da idu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Regrute tamo nema smisla da šaljemo.

MOMIR BULATOVIĆ:

Da, možemo ih obučiti ovdje; oni treba da se obrate nama sa zahtjevom. Inače, mislim da tu nema mnogo koristi - mnogi će da se razbeže.

ZORAN LILLIĆ:

Dobro, Momo, ali treba pokušati.

Idemo dalje.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Sledeće je Informacija o vojnim izaslanicima. Na zadnjoj sjednici vi ste to tražili. Imamo ukupno 17 vojnih izaslanstava, koliko treba da bude vojnih izaslanika; 13 pomoćnika, 2 oficira... Od toga imamo 10 vojnih izaslanika, 6 pomoćnika, jednog ... oficira i 6 sekretara.

Planirali smo da 1994. godine uputimo njih 10, i to kroz redovne smene itd da vas ne mučim s tim. Sa nekim od njih nismo zadovoljni. Već smo smenili vojnog izaslanika u Americi i Velikoj Britaniji.

Radi podizanja kvaliteta ljudi koji predstavljaju našu zemlju - to su naši vojni ambasadori - molim vas da donesemo

odluku da ubuduće mi predložimo, a da Vrhovni savet odbrane verifikuje vojne izaslanike koji će ići vani.

ZORAN LILIC:

Takav zaključak smo doneli na jednoj od sednica.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Do sada je bilo protežiranja kojekakvih. Mogu vam reći da je njihov kvalitet u pet zemalja takav da ih moramo pod hitno smeniti. Ja sam već pripremio ljude i fazi su obrade za odlazak tamo. Molio bih da ovde donešemo odluku kako bismo mogli da dalje nastavimo rad.

ZORAN LILIC:

Tu odluku već imamo.

PAVLE BULATOVIC:

Na osnovu mišljenja Generalštaba, Ministarstvo odbrane predlaže vojne izaslanike, ako se ja dobro sećam zaključka.

ZORAN LILIC:

Da li je takav zaključak Saveta, generale?

SLAVKO KRIVOŠIJA:

Jeste!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Inače, planirali smo redovnu smenu izaslanika u Bonu i Ankari, popunu upražnjenih mesta u Atinu, Parizu, Londonu i Vašingtonu; povlačenje ili zamenu izaslanika iz Sofije, Buke-rešta, Kaira i Rima.

ZORAN LILIC:

"Izaslanik u Budimpešti" ostaje?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja sam bio sve pripremio da ga povučem; Vi ste

intervenisali. Radi se o Muslimanu koji ima izuzetan autoritet.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kažu da je veoma solidan čovek; neka je Musliman, kakve to veze ima.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja predlažem da on ostane. On je Sandžaklija, iz Broda je rodom; ima ogroman uticaj i gore, a i u Sandžaku. Neki nacionalisti mnogo to potenciraju i kažu: kako SRJ može da predstavlja Musliman u Madjarskoj?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

On je građanin Savezne Republike Jugoslavije.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Imamo još dve stvari.

Vojnom tužilaštvu podneo je krivičnu prijavu Jovan Pavićević, iz Beograda, protiv Bogića Bogičevića, Tupurkovski Vasila, Mesić Stjepana, Janeza Drnovšeka... i 14 generala.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To baciu korpu za otpatke.

MOMIR BULATOVIĆ:

On je lud čovjek.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ali, on će onda napasti Vojno tužilaštvo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Neka napadne!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dalje, treba mi vaša pomoć u reorganizaciji vojnih tužilaštava. Ovo je procedura pred Saveznom skupštinom. Mi ne možemo čekati tu odluku, a odnosi se na sledeće:

21

03457591

Imamo ukupno 5 vojnih tužilaštava, što je neracionalno, a imamo 3 vojna suda.

Predlažem da u Podgorici ostane vojno tužilaštvo i vojni sud za Ratnu mornaricu i II armiju; u Nišu za III armiju; u Beogradu da se objedini tužilaštvo Ratnog vazduhoplovstva, Generalštaba i I armije - i tužilaštvo i sudovi. Time bismo smanjili broj tužilaca i osoblja za više od 40%, a efekti rada bili bi daleko veći. Bilo bi dobro da se s tim složite i da predsednik to potpiše, dok ne stupi na snagu zakonska uredba koja je u Skupštini. Nemamo tužioca u Generalštabu - otišao je u penziji, nemamo u Ratnom vazduhoplovstvu itd. Tu imamo mnogo problema.

ZORAN LITIC

Da li se slažete? (Odobravanje).

MOMČILO PERIŠTĆ:

Dalje, potreban mi je vaš stav oko sledećeg. Vi znate da se zbog sankcija mnogi granični prelazi povremeno otvaraju; normalno, uz znaje MUP-a i vlada i jedne i druge republike. Međutim, to se kosi sa saveznim zakonima; tu može doći do incidenata sa izuzetnim posledicama. Ja nemam tu ništa protiv toga, ali bilo bi dobro da na ovom nivou donešemo odluku da se neki od tih prelaza legalizuju u skladu sa zakonskim okvirima, da ne bi došlo do incidenata koji bi imali nesagledive posledice, jer je narušen granični režim, a nemamo zakonsko odobrenje za to. Mi vojnici moramo ili to da sprečimo ili da primimo veliku dozviranika - i Vojska, i MUP i vlade jedne i druge republike, a i Savezna vlada. Imam i konkretnе podatke, ali mislim da nema potrebe sada da to iznosim.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mislim da bi predsednik Lilić u saradnji sa Kontićem trebalo da nadje neki modus. Očigledno je takva situacija da se svaka mogućnost treba koristiti. Recimo, ima švercerski kanal iz Albanije preko Skadarskog jezera. Jednom dođe vojska i viće na Švercer, kao da će da ih odmah postreljaju, uzmu im sve, ali

03457592

22.

im vrate burad; čim im vraćaju burad, to znači - idi ponovo.
(Smeđ).

Onda švercere uhvati naša policija, pa im sve uzme.
Tu ima neki "džentlmenski" dil.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Znači, ima "džentlmenski" dil za pljačku, a pošto se pljačkaju kriminalci, to je kao legalno!? Ne valja tako da se radi.

Granični prelazi moraju da se urede. Za granične prelaze odgovara policija. Ono što nije granični prelaz - za to odgovara vojska.

MOMIR BULATOVIĆ:

Prelaz je recimo na jezeru. Jednom je naša vojska pucala po ljudima koji pregone tu naftu. Bila bi katastrofa ako se nafta izlije u jezero, ili ako neko pogine.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Na to uopšte ne treba pucati; na švercere ne treba pucati; treba im uzimati to što švercuju.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, ali negde oni potegnu oružje

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Drugo je kada potegne oružje.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Imam još jedno pitanje i ostaje samo pitanje o tradicijama.

Vojska je izuzetno izdržljiva; može mnogo da podnete, ali moli sledeće. Zahvaljujući izuzetno koretnim i najvećem broju poštenih oficira, sve stvari smo do sada izržali; izdržaćem još gore.

Molim vas da ne dovedemo vojsku kao društvenu kategoriju, zbog nefunkcionisanja u pravom smislu savezne države,

ili slabijeg funkcionisanja savezne države od republičkih država, da je ne dovedemo ispod socijalnog minimuma, ispod minimuma ostalih kategorija društva, posebno u republikama.

Konkretni primer - radne organizacije, preko svojih sindikalnih organizacija pripremaju neke pakete u hrani; miliciji se daju ti paketi, a vojska nema od čega, jer jedva vojsku prehranjuje.

Mi molimo da se pripadnicima vojske dodeli kao i drugima što se dodeljuje.

Drugo, da se obezbede stabilni izvori finansiranja u granicama realno mogućeg, kako vojska od faktora stabilizacije ne bi došla u faktor destabilizacije. Jer, to su naoružani ljudi, koji su pet puta opasni ako dodje do nekog bunta pod uticajem stranaka itd. Vi znate kako je bilo u Banjaluci, iako je to bila druga pozadina; to sada imamo u Istočnoj Slavoniji; to bi moglo da se desi i ovde. Za sada nema za to nikakvih indikatora. Ja garantujem da do toga neće doći, ali neke druge društvene kategorije po nečemu ne bi trebalo da budu iznad vojske. Tu mislim na miliciju i slične organizacije.

Kod nas ukupno ima oficira, podoficira itd. 54.866. U dva kadrovska centra u Republici Srpskoj i Republici Srpskoj Krajini 7.233. Kada se planira bilo kakva vrsta socijalne pomoći, da se uzmu u obzir i ovi ljudi.

PAVLE BULATOVIĆ:

Plus 50 i nešto hiljada vojnih penzionera.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mislim da su penzioneri obuhvaćeni kao i drugi penzioneri.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Svi su penzioneri obuhvaćeni.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Negde jesu, negde nisu.

MOMIR BULATOVIĆ:

U Crnoj Gori su vojni penzioneri obuhvaćeni.

SLOBODAN MILOSEVIĆ:

Mislim da bi ovde trebalo da rešimo pitanje finansiranja Vojske, a ovo drugo što se tiče pomoći, to će drugi organi da rešavaju.

MOMIR BULATOVIĆ:

Generale, mi bismo stvarno trebali kao Vrhovni savet odbrane da reagujemo ako ne bi recimo Savezna vlada izašla u susret konkretnom zahtjevu da se iz robnih rezervi izdvoje neka sredstva itd. U republikama je ovako: onaj ko traži, to dobije. Kod nas se nikad nije desilo da se neko obrati robnim rezervama, a da ne dobije.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja se ne mogu obratiti republikama.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Obrati se Saveznoj vladu.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mislim da to treba da radi Ministarstvo odbrane, zajedno sa Generalstabom, preko Savezne vlade i da se to realizuje.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Molio bih još dve stvari bitne za finansiranje.

Prvo, da Vojska ima prioritet u finansiranju u granicama odobrenog.

Drugo, da to ne bude petak, jer se do ponedeljka to obezvredi i u smislu izmirenja dobavljačima i davanja na ruke.

ZORAN LILIĆ:

Te stvari ti i Pavle morate sa Vukom da rešavate.

03457595.

25.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, moram da upozorim ovaj auditorijum da će sve uraditi. Što se tiče mene lično, nema problema, ali ja moram ljudima da obezbedim minimum egzistencije da bi oni bili zaista ~~te~~ što treba da budu. Ima 18 hiljada beskućnika koji su "oderani" od strančeg gazda itd. Postoji neka linija ispod koje ne smemo ići, jer se ta ogromna energija može usmeriti u negativnom smislu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne treba koristiti te argumente da će neko da se pobuni. Kada se Vojska pobuni zbog takvih stvari, Vojske više nema; onda vojska nije bilo kakav faktor s kojim treba razgovarati.

Mi treba da rešavamo probleme, ne azto što će neko da se pobuni, nego što problemi treba da se reše.

PAVLE BULATOVIĆ:

Principijelno je pitanje budžeta.

ZORAN LILIĆ:

To treba ozbiljno da dodje ovde u obliku nekog materijala o kojem treba da razgovaramo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Na kraju, imamo pitanje o tradiciji u Vojsci Jugoslavije.

Kriterije za vrednovanje tradicija ste verovatno pročitali. To je odlučivanje o obeležavanju dana Vojsci Jugoslavije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

U prvom delu, gde se kaže: "...afirmiše... naroda... nesporna je.... posebno tradicije..." treba dodati: "iz oslobodilačkih ratova Srbije i Crne Gore, Jugoslavije i narodnooslobodilačke borbe".

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dobro, to ćemo dodati.

Idemo na tradiciju Vojske.

U vašoj nadležnosti je da se opredelite za dan Vojske Jugoslavije, ujedno i dan KOV-a. Sve drugo je bilo u nadležnosti načelnika Generalštaba.

Medjutim, mi smo ovde istakli i dan Vojske Jugoslavije i dan vidova.

Predlažemo da Dan Vojske Jugoslavije bude 16. juni, Dan Ratnog vazduhoplovstva i protivvazdušne odbrane 24. decembar i Dan Ratne mornarice 10. avgust.

Za to obrazloženje postoji.

Još mogućnosti za dan Vojske Jugoslavije može da bude 20. maj i 22. decembar. Da ne bismo dali opoziciji i drugima "materijala" mi smo izbegli 22. decembar, iako bih se ja lično, pravo da vam kažem, opredelio za 22. decembar.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ovo da je u Veneciji sklopljen ugovor, to ti nije neki argument. Ne znam, što da menjamo 22. decembar?

MOMIR BULATOVIĆ:

Ima mnogo razloga da ga zadržimo, ali mislim da ima više razloga da ga promjenimo. To je čisto psihološki.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Onda, da idemo na 20. maj kada je stvorena Vojska Jugoslavije, na osnovu stvaranja nove države. Medjutim, to nam ne ide u prilog sa stanovišta našeg kontinuiteta na kome insistiramo itd.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mislim da nije loše da se malo vratimo u prošlost, jer ta zajednička borba je, faktički, dovela do međunarodnog priznanja.

Mislim da argumentacija za dan Ratne mornarice nije dovoljna. Predložio bih da ostane stari Dan Ratne mornarice.

- 27 -
03457597

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Slažem se, neka ostane stari Dan Ratne mornarice.
Šta je Dan RV i PVO?

MOMIR BULATOVIĆ:

To je formiranje prve srpske letačke jedinice.
Mislim da to može biti Dan RV i PVO.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodo predsednici, mi ćemo kroz bilo kakvo obraćanje pomenuti istoriju srpskog i crnogorskog naroda i ostalih naroda i kroz narodno-oslobodilačku borbu i sve drugo.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, šta će biti Dan Vojske Jugoslavije?

MOMIR BULATOVIĆ:

Predlažem da to bude 16. juli.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro, neka bude 16. juli, ali nemojte reći da je argument konvencija u Veneciji, nego u prvi plan da dodje vojna konvencija... "... kojom je predvidjena konkretna vojna akcija za oslobođenje od turske imperije na Balkanu".

ZORAN LILIĆ:

Dobro, znači Dan Vojske Jugoslavije je 16. juli.
Dan Ratne mornarice ostaje stari.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Imamo još usvajanje opštег znaka. Vi treba da usvojite opšti znak Vojske Jugoslavije. On je dat na prvoj slici.
Mi smo konsultovali sve moguće eksperte.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne bih da raspravljamo sve detalje; ovo je sve dobro i lepo uradjeno. Samo, smeta mi što na oznakama rodova

i oficira i podoficira, vojnika i generala nema trobojke?

ZORAN LILIĆ:

To je i moja primedba.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, on negde nosi opšti znak. Znači, imaće jedno na kapi, drugo će imati na rukavu i treće pripadnost jedinice još negde na uniformi. Tu će negde od ta tri znaka biti obavezan opšti znak, sa trobojkom. Nema potrebe da ona bude na sva tri znaka.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da, ali ovde isto može da bude trobojka (pokazuje na slici).

MOMČILO PERIŠIĆ:

Nema problema, možemo svuda da stavimo trobojku.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li generalski znak može biti bogatiji u odnosu na oficirski; gotovo da se i ne razlikuju?

Dalje, šta će vazduhoplovци kompas?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Kompas smo izbrisali.

Znači, svuda stavljamo trobojku i kod podoficira da "otkinemo" ovo gore (pokazuje na slici).

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja bih preostavio prsten svuda.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je onda teško razlikovati, a to je i mnogo skupo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Dobro.

03457599

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, general je, inače, "šaren".
Ja nisam više imao ni jedno pitanje.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Što se tiče saopštenja, ono treba da bude kratko i da se kaže da je Savet razmatrao pitanja iz svoje nadležnosti, od značaja za rad i funkcionisanje Vojske Jugoslavije i odbrambene funkcije itd. Treba još reći da je Savet doneo niz odluka iz svoje nadležnosti.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, da li se slažete da zaključimo sednicu?

(Sednica zaključena u 14,30 sati).